

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria. iij. tertie dominice. xl. de necessitate confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Feria tercia.

In alia vita. O immemores proprie salutis. O homines grossi. Sic de mulieribus q̄ se laudat. pater quotidie dicitur pater noster et ceterum. Aut accusari vicinas. parer illa mea vicina abstulerit mihi gallinā et ceterum. ¶ Tertiū defectum est. Qz non faciunt pñiam eis iniunctam a confessoribus. Contra Deut. xvii. Qui non obedierit sacerdotis imperio morte moriat. Et penitentia q̄ nō fit hic. sicut i alia vita acerbior: immo acerbissima. Exemplum legit̄ in libro de apib⁹. Tempore Innocentij pape. qui dam ribaldus maximus ad pontificē accessit p̄ absolutione sui. facinoris non volens facere pñiam: tandem ei in iunxit ut diceret omni die tñ: qñ dormituz iret cū signo crucis. Morieris et non viues. Considerans hoc cepit flere. Omiser melius est hic plange re q̄ i alia vita. Unū digna egit pñiam super pctis suis: et saluatus est.

¶ Feria. iij. hebdomade tertie. De necessitate confessionum.

I peccauerit in te frater tu⁹ vade et corripe eum inter te et ipm solum. Mat. xviiij. ¶ Veritas incarnata: hodie nobis dat quatuor salutifera documenta saluti nostre q̄ plurimū necessaria. ¶ Primum de fraterna correptione cum dicit. Si peccauerit in te frater tu⁹. i. te solo scientevil in te. i. contra te iniurias irrogando. Vade et corripe eum inter te ipsuz solū. fm Cris. et Thomas sup Mat. Aut peccatum pruni est publicum aut occulsum. Si publicum publice est argendum. Unde et nostro roman. apostolo I. ad Thymoitem. v. Peccantem coram omnibus argue: vt ceteri timorem habeant. Aut est secretum tunc habet locum correctio: fraterna que est act⁹ charitatis que debet fieri in loco secreto. Corripe eum inter te et ipm solū. Non immerito. Juxta illud bona est fama in populo qz super oīa

Melius est nomen bonus q̄ dicitur multe. Ideo secrete p̄ctū primi cois rigendum est: ne si reprehendatur in publico efficiatur inuercundus. et p̄ consequens lesa fama sua a p̄ctō non se corrigat. Unū dī. Si peccauerit et ceterum. Secunduz documentū est dī prelatoz dignitate cum subdit. Amen dico vobis. quecūqz alligaueritis sup terrā erunt. et. li. in celo. qz scz p̄t celazas perire sacerdos peccatorū penitenti. Mat. xvi. Tibi dabo claves regni celorum. Et Joh. xx. Accipite sp̄m sanctū quoz remiseritis p̄ctā remittunt ēis et quoz retinueritis retenta sunt.

¶ Tertiū documentum dī. orationis utilitate. cum dicit. Dico vobis quia si duo ex vobis consenserint: scz in animali offendam sibi iuicēs et emittēs. De omni re quam petierint fieri illis a patre meo. Qui a oratio non est accepta corā deo: si teneatur contra fratrem odiū in animo. Unde subditur. Ubi duo vel tres fuerint congregati in nomine meo. i. in charitate vnti in medio eorum sum. sic acquiesendo bone voluntati eoz et petitiōi. Nata in verbo in medio eorum sum. fm phil. ii. phib. Virtus in medio consistit. In eodez: mediuz in omnibus est laudabile poeta. Medium tenere bñ xp̄s in omnibus tenunt medium. Nā in naturitate stetit in medio duorum animalium. In morte stetit in medio duorum latronum. Post resurrectionem stetit in medio discipulorum. Lu. xl. Stetit in medio discipulorum suorū per hoc nos instruit q̄ in oībus opibus nostris debemus tenere medium et fugere extrema. Altera enim ipsa opera non essent virtuosā: qz omnes virtutes sunt in medio. Virtus in medio consistit. ¶ Quartuz q̄ iniurias semper dimittere debemus. Accidens petri ad xp̄m dixit. Dñe quotiens peccabit i me frater me⁹: dimittā ei vsq; septies. Redit iesus. Non solū septies: s̄ usq; septuagesies: septies. i. totiēs quotiens. Ponitur nūerus determinat⁹.

Prideterminato piet. Septuagesies septies. i. quadrangulis nonaginta vi cib⁹. Señ. Si magna nim⁹ fueris: nū q̄ reputabis tibi iniuria fieri. Appli ca. de necessitate confessionis ent sermo. De qua duo sūt vidēda mysteria. C primum dī necessitatis.

Scđm dī temporalitatis.

Circa primum. Queritur dubium. Utrum homini sit necessaria vocalis confessio ad salutē. Ad qđ duplex fuit opinio. Una dicit q̄ non. Que pbat in tentū suis triplex medio. Que posuit fuit grecorū: et quosidam hereticorū. Primum est tale. Si necessarium esset homini confiteri sacerdoti: hoc nō ect nisi ad taxandum sibi penitentiaz de peccatis: sed hō pōt sufficiēter sibi penitentiam taxare: igitur vocalis q̄fes. zc. **S**cđm est tale. Nullus tenetur manifestare in honesta corporis sui: multo minus in honesta aie que sunt pctā. ff. de. condī. ob turpē cām. l. iij. c. de iure iurādo. l. i. z. iij. vbi dī. Non dī aliquis allegare turpidinem suam: igitur. zc. **T**ertium est tale. Confessio est necessaria ad remissionē culpe. Sed aliquibus peccatum remissū est sine hoc q̄ confessi legantur. Ut p̄z de Petro paulo. de deprehensa in ad ultero. de magdalena: et plurib⁹ alijs a qbus xp̄s nullā erexit q̄fessionez et si pctā remisit daret intelligi pctā esse dimittenda sine q̄fessione igit cōfessio vocalis. zc. **S**cđa opinio dicit q̄ sic. Jac. v. Cōfitemini alterutri si pctā restrā. Ad quā difficultatē t̄heologī in iij. dist. xvij. 7 omnes canoniz respondent. q̄ confessio vocalis necessaria est homini ad salutē. Quod pbat triplex ratione.

Primo ratione preceptionis.

Scđo ratione auctoritatis.

Tertio rōne exemplaritatis.

Primo rōne. zc. Ex quintuplici legē. perceptū est. Primo legis natura lis. Una est maxima theologorū q̄ hō compositus est ex corpore et sīa. Et parte corporis est multum labilis ad

peccandum. i. Jo. iij. Si dixerim⁹: q̄ pctā non habem⁹: ipsi nos seducim⁹ et h̄tas in nob̄ nō ē. Et. xij. q. i. ca. Ois eras ad malum pna est ab adolescen tia sua. Ita fragilis ut dicit Tho. in iij. distin. xij. q̄ homo diu nō potest ec sine veniali. Ad ppositū. Rō natura lis dicit ut post pctā sit male contē tus se recōgscendo et venia petendo. hec aut̄ recognitio: dicunt doctores: hec est q̄fessio mētalis: quā faciebant antiqui post pctā. Et q̄ deus an in carnationē erat sp̄s. Joh. iij. Deus sp̄s est. Ideo erat x̄tentus mētali cōfessione nec plus exigebat. Sz post sp factus est hō: q̄fessionem oris a nobis exigit. Et q̄ p̄ns nō est corporal' nobis cū vult ut' eā faciam⁹ suo vicario: sc̄z sacerdoti. De q̄ Mat. viij. Vade oñde te sacerdoti. s. q̄fessori. Que confessio fuit figurata in terrestri padiso geni. iij. qn dictum fuit ade. Adam vbi es? q. d. Cōfitere reatus tuū. Super quo Aug. Ad a. vbi es? Verba sunt incre pantis et ad confessionem cogentis: non ignorantis. Ille. Unde constat: q̄ loquitur de confessione vocali et men tali fienda ipsi deo. Primo vocali: q̄ tunc deus non h̄cno vocaliter loq̄batur ipsi Ade. Ubi es? Unde ab illo loco fuit data confessio. Secundo mentali: ut in seipso adam esset male content⁹. Et hoc dicit Thomas. iij. distin. xvij. q̄ confessio est de iure na turali. et Scōtus in. i. iij. eadem dī. q. vnica. q̄ confessio est de iure diuino. Ex hoc papa non potest dispensare super hac: et canon. extra de penitē. et re. c. Omnis vtriusq. q̄ confessio est de iure positivo. Unde Tho. quo libet. iij. q. x. hoc mirabile dicit. In dubitanter tenendum est q̄ confessio est de iure diuino: et semper ho mines tenebantur ad eam post caluz in peccato mortali in voto: sed non in effectu: qui a nondum erant insituti confessores: nisi post passionem chrl sti: qui haberent absoluendi auctoriz tatem. Ille. Unde patet prima lex.

i iij.

Feria tercia.

Tercio de precepto legis mosayca-
lis: que in sacrificijs et oblationibus
animalium figurabat confessionem. In
Leui. iij. 7. iiiij. c. 8r: q̄ pcusus lepra
debebat se sacerdoti p̄sentare: et ille
modū lepre z̄siderabat. Si videbat le-
pram incurabilem: immundū iudica-
bat: et a ceteris sepandū. Si aut̄ vide-
bat habilē correctionē mūndū iudica-
bat et liberz dimittebat. Hoc p̄priū hz
agere sacerdos in lege noua spūalr:
circa p̄tōrē. Qui si videt p̄tōrē non
z̄tritū ipm expellit. Sz si dolet absol-
mt. Un̄ ex hoc aliq ex hebreis bñ peri-
tis assurūt: q̄ dñi reperiūt sacerdotem
de leuitico gñe: qd tñ difficile est di-
scernere: p̄tā sua ei vocalit cōfident:
sicut et nos aī mortē. **T**ercio ex p̄-
cepto legis p̄phetalis. Proi. xxvij. Qui
abscōdit scelera sua non diriget
qui aut̄ z̄fessus fuerit inueniet gñam.
Et Esa. xxiij. Sume cythara. f. z̄fessio-
nis inquit de?: frequēta tñ: meretriz
tradita obliuioni. **Q**uarto legis e-
vangelicalis. Scribis Lu. xvij. de de-
cem leprosis a xp̄o mūdati. Qui cla-
mabant. Iesu fili dñ. Tc. Quib⁹ dixit
Ite oñdite vos sacerdotib⁹. Esido au-
tē mundati sūt ad innuendū: q̄ lepra
peccati mundañ oñdendo se sacerdo-
ti in z̄fessione. Preterea Lu. iij. dicit
q̄ qui baptizabant a Johāne z̄fitebā-
tur ei p̄tā sua: vt dicit tho. in. iiij. di.
i. Baptism⁹ Johānis n̄ erat sacramē-
tñ ecclie. p̄ z̄ns nec purgatiuñ p̄tō-
ruzerat tñ dispositiuñ ad pñiam vt e-
tiaz p̄t̄ de cōse. dist. iiij. c. Alio Quā
to magis tenet nūc xp̄iam adveyz sa-
cramentū confessionis. Quā p̄mul-
gauit Jacobus apostolus: vt pater Ja-
cobi. v. di. Confitemini alterutrum
peccata vestra. f. habentibus claves
ecclesie. Quibus xp̄s dedit auctorita-
tem absoluendi in persona omniū Jo-
penul. Quorū remiseritis peccata
remittunt eis: et quorū retinueritis
retenta sunt. O dignitas sacerdotum
confessorum. **Q**uinto de precepto
legis canonicalis. de pe. dis. i. caplo.

Serpens Uenialis est culpa. f. digna-
venia. quam sequit̄ confessio delicos-
rum. In eadez dist. Non meruit iusti-
ficari q̄ p̄tā sua noluit z̄fiteri. Sed q̄
rit aia chara. Ut̄si virgo et apli z̄fite-
rent. Confessio: p̄tān presupponit. In
maria non fuit p̄tān: ergo nec z̄fessio.
R̄ndet Ric. in. iiij. vi. iiij. ar. iiij. et Al-
ber. sup Missus est. Qd apli et Johes
bap. z̄fitebāt: lz non legam⁹ vbi aut
qñ. De maria aut̄ dic q̄ Johāni euau-
geliste z̄fitebāt ex hūilitate: a q̄ omnia
ecclie sacramēta accepit. Cui dice-
bat. Om̄i Johānes non sū digna tan-
to filio. Non sū digna vocari m̄f dei:
q̄ non recognosco filij mei bñficia: il-
acet recoḡsceret. Un̄ pater pruma ratō
p̄ncipalis. **T**ercio ratione. Tc. Extra
de pe. et re. c. Om̄is. Om̄is vtriusq; se-
xus postq; ad annos discretionis pue-
nerit om̄ia p̄tā sua tenet proprio sa-
cerdoti confiteri. Ille. In quibus ver-
bis quattuor ponuntur difficultates.
Pruma est. Qui dicuntur anni discre-
tionis. Circa hoc quattuor sunt opini-
ones. Una est Ricar. in. iiij. et Sco. in
iiij. q̄ annus discretionis d̄r cuz quis
est doli capar: et cognoscit p̄tān. Cu-
ius signuz est: quando dat interrogā-
ti ordinatas r̄n̄siones. Et in hoc tem-
pore tenetur z̄fiteri. Opinio est alioz
q̄ ann⁹ discretionis intelligit in mu-
liere anno. xij. in viro. xiij. In quo te-
pore obligatur ad confessionem et con-
munionem. Qd vero seruatur hođier
nis temporibus. **T**ercia opinio est
quorundam: q̄ annus discretionis in-
telligitur annus octauus. Que opa-
mo vera non videtur. Ratio: quia et
in pluribus in anno octauo puer nou-
dum lz vsum rationis: vt experientia
patet. Et q̄uis dicat de p̄nero. v. an-
norum. De quo Greg. in. iiij. dia. dicit
ad gehennam esse condēnatū ppter
p̄tān blasphemie? R̄ndeо: q̄ in illo fu-
it acceleratns v̄sus rationis preter
communem v̄sum: quem si non habu-
isset: non fuisset sibi imputatū in pec-
catum. Si ergo iste v̄suz rationis p̄-

huit preter usuz cōem in quinquēnō
vnde peccare potuit. non sequitur q̄
oīs alī habeant. Q̄ ut dicit extra d̄
re. iur. iii. vi. Ea que a iure cōi exorbi
tant non sunt in p̄sequentiā trahēda
Et ph̄us. Una irundo non facit ver.
¶ Quarta opinio. q̄ verior videtur. et
est Tho. in. iiij. q̄ pueri circa. xi. vel.
xii. annū si apparent signa in eis de-
notiōnis ita. s. q̄ sciant discernere pa-
nē materialē & sacramētalez p̄nt cōi-
care: q̄ p̄sumū habere vsum ratiōis
¶ Scđa difficultas. Quis d̄r p̄prius
sacerdos Ad qd̄ r̄ndet Alex. iiij. par.
summe. q. ccxxij. Proprius sacerdos
dicit tribus modis. Primo pprie. Et
iste est sacerdos parochialis q̄ sacra-
menta ministrat. & cui cōmissa est cu-
ra sp̄ualis parochianoz. Scđo d̄r p̄
p̄ius. &c. iste est xp̄us: prelatus ordi-
narius. Tercio communissime: vt pe-
nitentiarij pape. Et illi quibus a pa-
pa cōcessum est priuilegium audien-
ti confessiones vt p̄dicatores et mi-
nores. Sicut pater p̄ decretales. De
confessiōnibus audiēdis. ¶ Tertia
difficultas. &c. Utrum sine p̄ctō exis-
tens obligetur ad confessionem Pe-
trus de Tarantasio in dist. xvij. dicit
q̄ sic. Ethoc est p̄pter preceptum ec-
clesie: de confitendo semel in anno. &
Sed dicas. Cum non habeam nisi ve-
nialia que multis modis remittunt.
quid debeo confiteri. Respondeo q̄
non ex vi sacramenti obligatur: sed
ex iustito ecclesie. Sed pono casum.
An existens sine veniali teneatur ad
hoc preceptum. Respondeo q̄ sic: q̄
ecclesia sic precepit. Et peccator con-
fiteri debet se peccatorem esse in po-
tentia non in actu. ¶ Quinta diffi-
cultas. &c. Utrum quis absolui possit si-
ne penitentia. Videntur q̄ sic. Quia
christus: adulteram absoluit. sine pe-
nitentia. Vade inquit. et amplius &c.
Respondeo q̄ nemo potest absolui si-
ne ea: quia est sigillum confessionis.
Ad argumentum christi. Respondeo
¶ Maiorem dedit q̄d̄ dari possit dicēs

Vade et amplius noli peccare: q̄ etiā
pr̄ditionē infudit. ¶ Tercio p̄bat ex
emplo p̄fessionē esse necessariam. Ex
emplo m̄lieris. filia cuiusdā magni
p̄ncipis visitā curiā: cuz esset h̄go &
deuotissima: p̄suluit papa: vtrū religi-
onez intraret. Qui attendēs ei⁹ sc̄i-
tate p̄suluit qd̄ nō: sed in suo statu per
maneret. Et cū imēcisset oculos i quē
daz seruū ei⁹. corrupta est ab eo: a q̄
& plez habuit. Un religiouē intravit
& tñ hoc pctm p̄fiteri erubuit multuz
p̄ pctō se affligens ac macerās. Cuz
aut̄ morereſ: & sancta crederetur: ab
abbatissa & durata est q̄ eam certifi-
caret de merito suo. Appuit horribilis
post mortē dicēs se dānatā: eo q̄
illud pctm qd̄ omiserat non fuit p̄fes-
sa. Aliud exemplū de dño quodā: q̄ de-
ridebat confessionē. Apparuit in for-
ma porci filijs in camera. O filij inq̄
ens dupli de causa sū dānatus. pri-
mo rōne libidinis: et ideo sic in hac
forma vobis appeo: q̄ fui porc⁹. Se-
cundo q̄ derisi p̄fessione: ideo sū dā-
natus. Ad argumēta. Ad p̄num re-
spondet Ric. in. iiij. di. xvij. Qd̄ ille q̄
est nūmis familiaris vni pti: iudex n̄
deb̄ esse in illa causa. Extra de offi-
cio & p̄tate iudicis. d. Slo. Familiari-
tatis affectio: veritatē impedire solz.
&c. C. ne quis in p̄pria causa. l. i. Ne-
mo eē d̄z index in p̄pria causa. Ni-
mis enim est homo familiaris carni-
sue. Unde non faceret sibi conscientia
de peccatis magnis: & suo modo.
Ideo d̄z ire ad alium. Ad scđm respō-
det Boetius. i. li. psa. iii. d. Con. Et
ff. de pactis. l. Tres fratres. Si opa
medicantis expectas: opus est vt vul-
nus detegas. Ad tertium respondet
Alexan. vt sup̄. Qd̄ etsi nō legatur
confessio predictorum. potuit tamen
fieri et factum est. Plura enim sunt
a christo facta que non sunt scripta.
Unde patet necessitas confessio
vocalis. Sed videmus plures stetis-
se per. x. et. xx. annos sine confessione
Quis sup̄ hoc dispensauit. R̄ndebo q̄

Feria tercia.

Dyabolus. Uis videre. Quare cuncta
rius non potest. Dicitur quod propter luxuriam
auaritiam: propter auariciam: gulosus propter
gulam. Igitur cum istis dispelat demum. Cui
auaritas: demon auaricie. cuius luxurio
sis. demum luxurie. Unde per primum. Secundum
principale. et ceterum. Quo tempore facienda est ista
confessio. In statum postquam homo peccavit
aut differre debet usque ad tempus. xl. si infra
annum non facit. Ad hoc loquuntur possimus dum
poterit. Aut quo ad propositum interius. Aut
quod ad sybnum exterius. Si primo modo dicuntur
doctores quod tenet proponere confiteri
quoniam occurrit memoria de peccato. Et tenet
quod esse male potest: quoties occurrit ei
memoria peccati. Sed si loquitur de confessione
actuali circa hoc est triplex opinio do-
ctorum. Prima. et ceterum. canonistarum. Inno-
centius super causam. Omnis. de peccatis et rebus. Et
Brehidius. super causam. Ille rex. de peccatis. iij.
dicunt quod omnis qui cecidit in mortali:
excius tenet confiteri ex debito necessariis. Et rationabilis est.
Quilibet tenet vitare periculum aie. Sed differre confessio
ne ex his in mortali: est in piculo aie.
et non vitat periculum: quod potest envenire
Lucanus in primo. Tolle moras: semper
nocuit differre paratis. Igitur. et ceterum.
Secunda est opinio theologorum. ut
Thomas in. iij. distinctione. xvij. Et
in quolibet in quadam questione. Et Ricardus.
in. iij. Quod peccator non statim
tenetur confiteri: nisi in quatuor casibus.
Primum cum quis vult se com-
municare vel missam celebrare: vel mi-
nistrare aliquid sacramentum. In hoc
casu: non sufficit quod sit contritus: sed etiam
quod sit confessus. Secundus cum
quis habet facere longum iter: et pro-
babiliter dubitat quod per illo anno: am-
plius non occurret illi copia confessio-
ris: in hoc obligatur. Quia ut dicitur
de conse. dist. v. Baptizare. Ubi pericu-
lum imminet auferenda est mora.
In dubiis enim tertia via est eligenda.
ut habetur extra homicidio. causa.
ad audiencem. Tercius casus est:
quando habet facere aliquid de quo
imminet sibi periculum mortis: quis

pro illo tempore sit sanus: ut transire
mare vel longam viam facere. Aut dis-
patitur grauem infirmitatem. Unde Alius
de peccatis. viij. c. Nemo. Tene certum et
dumitatem incertum. Quartus casus cum
quis est illius opinionis quod tenet statu-
tum confiteri: et sic sibi format conscientiam
tunc peccatum mortaliter: si non facit. Unde
xxviii. q. i. Ex his. Omne quod est contra
conscientiam: edificat ad gehennam. Contra
scrupulosos est hec sententia. Tercia
opinio est alioz qui dicunt de religio-
so et layco. De religioso autem cuius torus
tempus vite sue: sit sibi tempus pene: habita
copia sacerdotis idonei: si peccavit
mortaler: tenet sine mora confiteri. Si
hanc opinionem. Layco non rationabilis
potest expectare tempus xl. quod est tempus pene.
Unde cum illud tempus sit magis oppor-
tunum eis ad satisfaciendum et remen-
dandum: si expecterit illud: rationabilis est
iudicare quod non peccaverint: dummodo pro-
minent firmiter tunc confiteri. Sed tertia
via est: quod melius est confiteri mortali con-
fessio: nec tardare. Et hoc est quadruplex
rationabilem doctores. Primo rationabile
certitudinis. Secundo aggrauationis.
Tertio eloquitionis. Quarto veilitatis.
Primo rationabile. et ceterum. Quod homo est incertus
quod tempore debeat venire. mori potest si
ne loquela: pericula plurima ei es-
uenire possunt. Incertus quo ad locum
quo ad tempus: quo ad modum. Eccl. ix.
Nescit homo finem suum. Petrarcha. v.
triumpho temporis hic humana spes:
hec militia: hec miseri homines atten-
dunt. nemo autem scit certum vivat aut obe-
rat. Ideo diuinitus punit et sibi longam viam
dictum est ei. Lu. xij. c. Stulte haec
nocte animam tuam repetebant te. Con-
tra eos qui dicunt. O pater tempus venies
quoniam peccatum meum confitebor. Contra Ec-
clia. v. Ne tardes conuerti ad dominum. et
ne differas de die in diem. Secundo rationabile
et ceterum. Quanto plus differt confiteri tam
eo accumulat peccatum peccato: et per annos pe-
nam pene. Tu es onustus o peccatori ha-
bes fastidium in humeris. Extra de cō-
fuetudine causa finis. Tanto guiora sit

peccata quanto diuersius infelicez ani-
ma; detinet alligatā. Et Grego. pec-
catum qđ p̄ pñiam non diluitur mor-
tuo pondere ad aliud trahit. Tercio
ratione rē. Quanto plus moratur in
pctis: tanto magis deū offendit et elo-
gatur: et p̄ qñs difficultor erit conuer-
sio. multa illud. Qui nō est hodie cras
minus apt⁹ erit. Et Ouidius. Princi-
pijs obsta: sero medicina paraſ. Cuz
mala per longas conuialuere moras.
Sed non est verisimile qđ ille qui se e-
longauit p̄ plures mentes annos et
dies de facili possit redire in punto
et hora. Quarto rōne. rē. Ex frequēti
fessione pctōr conseſetur tres vtilita-
res. Prima dī peccati cognitio. Sa-
cerdos teneat instruere pctōreꝝ ſitien-
tem: et ei offendere qptū potest. qualita-
tem pctōr: qñ ſez mortale et ventiale
pctm et ei aperire portas et penas q̄s
incurrerat p̄ pctm ſuū ex qnti cogſcit
pctm. Scđa dī mēs ſecuratio. Qz ex
frequenti coffectione hō gaudet: leta-
tur. O pf: qñ domū reuertor totus le-
tus redeo. Vnuere in mortali est pena
maxima. Aug. Iuſſisti dñe: et heſic
est: ut ſua ſit pena: omis inordinatus
effectus. Confefſio hoīem letum red-
dit. Jn. ix. Ethī. Virtuosorū beatissi-
ma est vita. Jō Dauid. In voce exul-
tationis et confessionis: ſon⁹. rē. Ter-
cio dicit peccatorum uitatio. Pro-
pter frequētez coffectionem homo vi-
tat pctā: qz ex illa demon vires suas
amittit. Exclam in li. de. vii. donis.
Cui qdam mulier de paupertate ſua
plurimū desperaret: demon apparuit
pmittens multa: ſi tamen tria faceret
primū et viros ecclasticos peccare
faceret. O malum. rē. Scđm ut in ec-
clesia hora officiorū garniret et alios
perturbaret. Tercium ut non confi-
teretur: quia hoc michi summe diſpli-
cet. R̄udit. Non faciam. Ecce ſecun-
dus ſermo. rē.

Cferia quarta tercie hebdomade.
De peccato.

Ccesserūt ad
Iesum ab hierosolymis
ſcribe et pharisei di.
Quare discipli tuū trāſ
grediuñ traditiōes ſe-
nior. Non em lauant man⁹ cū panez
manducat Mat. xv. ca. Secundum
Chry. phari. erant in trib⁹ defectib⁹
p̄to erat ſupſtitiosi. qz lauabant ma-
nus: crēdentes qđ mundicia exterior
ſyceret mūndiciā interior. Un Tho.
ij. parte. q. xxxvii. ar. i. Baptismata
phariseorū erat vana: ordinata tñ ad
mūndiciā carnis. Quā opinione habu-
ere antiq: quā ſequunt ſarraceni: qđ
absurdū eſt. Qz lotio inanum facit
ad quandā honestatē et corſaleꝝ mū-
ndiciā: nō tñ ex neceſſitate. Scđo erat
auari: qz inducebant filios ad dandū
bona parctū in réplo unmo ut domos
depredarent: quod erat contra libera-
litatem. Tercio erat impy: qz parens
teſt p̄uabant talibus bonis t̄pālib⁹: et
ſic fame moriebant. Cōtra hos deſe-
ctus xp̄s vñica riſiſione concludit di-
cens. Quare et vos trāſgredimini mā-
datū dei ppter traditionē vestrā.
Qui ſc̄ilicet pſuadetis filijs ut domos
parentum et epdentur. et eos in hono-
rent. Cum tñ lit contra illud. Erodi.
xx. honora patrem tuum et matrem
Unde apls. Nō ſunt facienda mala.
ut euenant bona. Extra de ſimonia.
c. Ad apostolicam. Sub p̄textu pietatis
non eſt impietas cōmittenda. hy-
pocrite: bñ p̄phetauit de vobis Eſa-
ias di. Ppls hic labiſ ſe. In tota ſcri-
ptura nulluz peccatum inuenies ita
a christo redargutum: ſicut peccatuz
hypocritarū: hypocrite mandum
decipiunt qui vult decipi: et qui nō eſi-
decipit non eſt illi amicus. Deiñ his
dictis vertit ſe ad turbam di. Nō qđ
intrat in os. id est cibis corporalis.
Coinquiat hominē. ſ. ſpūaliter: niſſ
inquantum per delectationem male
afficitur ad cibum. Sed qđ pcedit ex
ore. i. verba que ſunt interioris mali